

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen: Jeg tror ikke, den højtærede justitsminister har hørt rigtig efter. Det er rigtigt, at jeg brugte udtrykket „rydde op“, men det var i forhold til et dårligt system; jeg nævnte det udtrykkelig i forbindelse med, at der også kan være andre områder, hvor kasser unddrages bevillingsmyndighedernes godkendelse og statsrevisionens kontrol. I og for sig mente jeg, at jeg glædede den højtærede justitsminister ved at sige, at den sag, der har givet anledning til denne forespørgsel, ikke længere interesserer os, men at det, der interesserer os, er at få et forbedret system. Jeg har her angivet det konservative folkepartis, mener jeg, klare opfattelse. Ikke alene her, men også på andre områder, hvor man sikkert handler administrativt rigtigt, men alligevel har et dårligt system, ønsker vi at få ryddet op. Det er en anmodning til hele regeringen, den vedrører ikke specielt politikasserne.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til handelsministeren af Aksel Larsen. („Hvorned vil ministeren begrunde den foretagne forhøjelse af sukkerprisen?“).

Forespørgeren (Aksel Larsen): Onsdag den 4. oktober meddelte den højtærede handelsminister folketingets sukkerudvalg, at sukkerprisen af fabrik med øjeblikkelig virkning ville blive forhøjet med 20 øre fra 1 kr. 10 øre til 1 kr. 30 øre pr. kg. Det var ikke en sag, udvalget skulle tage stilling til; det var ganske vist en sag, udvalget kunne sige sin mening om, men i realiteten var det en meddelelse, som udvalget skulle tage til efterretning. Alene dette forhold kan jo nok give stof til eftertanke. Folketinget har i henhold til lov om en sukkerordning højtideligt valgt et udvalg, men når det indkaldes til møde, er det, for at udvalgets medlemmer kan påhøre en kort redegørelse for de beslutninger, ministeren har taget — udvalget skal ikke øve indflydelse på beslutninger, der skal tages. Sådan var det den 4. oktober med sukkerprisens forhøjelse, sådan var det den 7. april, da

sukkerudvalget fik lov til at tage til efterretning, at handelsministeren havde afsluttet forhandlingerne med A/S De danske Sukkerfabrikker og godkendt en ny 10-årig koncession, hvis tekst udvalget endda først fik i hænde flere måneder senere.

Udvalget fik altså den 4. oktober meddelelse om, at nu var sukkerprisen sat i vejret. Udvalget fik naturligvis også en begrundelse, men det er min opfattelse, at denne, for at sige det forsigtigt, nok er juridisk holdbar, men at en så høj indenlandsk sukkerpris ikke ville være nødvendig, hvis der fra statens eller måske mere konkret sagt fra handelsministeriets side var reageret på en anden måde såvel i 1950 som i 1961.

Det bør i øvrigt erindres, at i 1951, altså for 10 år siden, var sukkerprisen 41 øre pr. kg, den er med andre ord mere end tredoblet på 10 år. Da sukkerudvalget, som det fremgår af det, jeg har sagt, ganske åbenbart ikke har anden opgave end at tage den højtærede ministers redegørelse til efterretning, såvel hvad sukkerpris som sukkerkoncession angår, og da eventuelle forhandlinger i udvalget, ja, det er for meget at kalde dem forhandlinger, lad os kalde dem drøftelser, ikke kommer ud til offentligheden, har jeg anset det for nødvendigt gennem en forespørgselsdebat at give ministeren lejlighed til her i folketinget at redegøre for de forhold, der har medført prisforhøjelsen, samt i øvrigt for forhold mellem staten, sukkerfabrikkerne og forbrugerne. Kun derved bliver der mulighed for folketinget til at diskutere og bedømme disse spørgsmål, herunder de dispositioner, der uden om folketinget er foretaget i 1960-61 bl. a. ved udstedelsen af den nye koncession.

Det er måske nødvendigt og i hvert fald ikke uberettiget at erindre om, at selv om den højtærede handelsminister ikke har samme navn og ikke er den samme person som den handelsminister, der førte forhandlinger med sukkerfabrikkerne i 1960-61, er det under alle omstændigheder handelsministeren, der må redegøre for disse forhold. Det var umuligt at stille forespørgsel om sukkerkoncessionen før handelsministerskiftet af den simple grund, at sukkerudvalgets medlemmer først fik sukkerkoncessionens ordlyd i hænde i juli 1961, og